

Слід зазначити, що основною метою реформування системи оподаткування є сприяння стабілізації матеріального виробництва, підвищення його ефективності, на цій основі задоволення державних та соціальних потреб. Система оподаткування повинна забезпечити оптимізацію структури розподілу і перерозподілу національного доходу. Реформуванню підлягають правові норми, що визначають форми, механізми регулювання, встановлення величини та порядку справляння податків, зборів, інших обов'язкових платежів до бюджету, внесків до державних цільових фондів, необхідних державі для виконання їх функцій.

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ЕКОНОМІКИ

Тарасенко Олег Сергійович, кандидат юридичних наук, старший викладач кафедри оперативного-розшукової діяльності Національної академії внутрішніх справ

Одним із головних завдань оперативних підрозділів є попередження злочинів, в т.ч.в сфері економіки. Дане твердження впливає з низки нормативно-правових актів, які регламентують діяльність оперативних підрозділів, зокрема відповідно до закону України «Про міліцію» працівник міліції має право проводити аудіо-відео-, фотофіксацію як допоміжний засіб попередження протиправних дій[1], закону України «Про оперативно- розшукову діяльність» - вживати необхідних оперативно-розшукових заходів щодо попередження злочинів [2]; відомчого наказу [3], -завданнями підрозділів Державної служби боротьби з економічною злочинністю є вивчення, аналіз та оцінка оперативної обстановки з попередження злочинів у сфері економіки, а також вжиття оперативно-розшукових заходів з попередження злочинів у сфері економіки; відомчого наказу [4],обов'язками підрозділів ДСБЕЗ є проведення регулярного аналізу розвитку криміногенних процесів, з метою вжиття заходів упереджувального характеру до їх нейтралізації тощо.

Втім, після проведення детального аналізу зазначених вище нормативних актів, нами встановлено певні законодавчі не доопрацювані питань, пов'язаних, з порядком регулювання діяльності оперативних підрозділів щодо попередження злочинів у сфері економіки.

В першу чергу доцільно відзначити закону України «Про оперативно-розшукову діяльність»[2], який фактично передбачає здійснення протидії кримінальним правопорушенням, в т.ч. їх попередження, а саме, як нами зазначалося вище, вживати необхідних оперативно-розшукових заходів щодо попередженнязлочинів (ст. 7). Також ст. 10 закріплено, що матеріали оперативно-розшукової діяльності використовуються: для попередження злочинів.Поряд з цим, на нашу думку, не зрозуміло чому даний закон не містить вичерпного переліку оперативно-розшукових заходів, які можна проводити під час попередження злочинів. Зазначений перелік також відсутній і у відомчому наказі [3], який безпосередньо регламентує діяльність підрозділів ДСБЕЗ.

Що ж стосується спеціальної настанови з попередження злочинів [3], то вона містить лише поверхневі обов'язки підрозділів ДСБЕЗ щодо попередження злочинів.

Виходячи з наведеного з метою ефективної діяльності оперативних підрозділів та правоохоронних органів загалом, на законодавчому рівні доцільно закріпити наступні положення:

- в законі України «Про оперативно-розшукову діяльність», а також відповідних відомчих наказах передбачити вичерпний перелік оперативно-розшукових заходів, які можна проводити з метою попередження злочинів;
- в законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» доповнити ст. 9-2 підставою закриття оперативно-розшукової справи - попередження тяжкого або особливо тяжкого злочину;
- в наказі МВС України «Про організацію діяльності підрозділів державної служби боротьби з економічною злочинністю Міністерства внутрішніх справ України» визначити права підрозділів ДСБЕЗ щодо попередження злочинів;

- затвердити новий наказ про діяльність органів і підрозділів внутрішніх справ України з попередження злочинів, в якому передбачити конкретні обов'язки підрозділів ОВС по попередженню кримінальних правопорушень.

Список використаних джерел

1. Про міліцію: Закон України від 20 грудня 1990 року // ВВРУ УРСР. — 1991. — № 40.
2. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18 лютого 1992 р. № 2135-III // Відомості Верховної Ради України. — 1992. — № 22. — Ст. 303.
3. Про організацію діяльності підрозділів державної служби боротьби з економічною злочинністю Міністерства внутрішніх справ України: Наказ МВС України № 769 від 03 вересня 2017 року.
4. Про затвердження Настанови про діяльність органів і підрозділів внутрішніх справ України з попередження злочинів: Наказ МВС України від 25.06.2001 р. № 507. - К.: 2001. - 14 с.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОЇ ВЗАЄМОДІ ПО ОБМІНУ ПОДАТКОВОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ

Косиця Ольга Олексіївна, ад'юнкт Національного університету Державної податкової служби України

Важливість дослідження питання обміну податковою інформацією між Міністерством доходів і зборів України та податковими органами зарубіжних країн є важливим із врахуванням того, що порушення податкового законодавства часто пов'язані з зовнішньо економічною діяльністю суб'єктів господарювання і мають міжнародний характер.

Організаційно-правові засади отримання інформації з іноземних джерел досліджувались у працях вчених та практиків у сфері оподаткування, зокрема В.Т. Білоусом, В.Р. Жвалюком, Т.О. Проценко, Л.А. Савченко та ін.

Так, дослідник Л.А. Савченко [1] проводить аналіз порядку співпраці з іноземними правоохоронними органами при здійсненні перевірок результатів зовнішньоекономічної діяльності, науковець Т.О. Проценко [2], досліджуючи міжнародні процедури обміну інформацією та податкового аудиту, справедливо звертає увагу на те, що під час проведення податкової перевірки компаній з іноземними інвестиціями чи тих, що ведуть операції за кордоном, податковим інспекторам потрібні дані з додаткових джерел інформації, а процедура їх отримання потребує правового врегулювання.

Сьогодні міжнародна нормативна база у питанні співпраці в податковій сфері є доволі розвиненою. По-перше, майже всі договори щодо подвійного оподаткування містять положення про обмін інформацією між фіскальними органами сторін. По-друге, Україна з 2009 року є учасником Конвенції Ради Європи про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах [3], якою передбачено обмін податковою інформацією, можливість одночасних податкових перевірок і перевірок за кордоном, а також допомоги в стягненні податків. По-третє, між державами СНД діє нормативна база для активної податкової співпраці у вигляді Угоди про співробітництво держав - учасниць Співдружності Незалежних Держав у боротьбі з податковими злочинами [4].

У національному законодавстві норми, які передбачають міжнародний обмін податковою інформацією закріплені Податковим кодексом України від 2 грудня 2010 р., законом України «Про зовнішньоекономічну діяльність» від 16 квітня 1991 р., наказом Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку обміну податковою інформацією за спеціальними письмовими запитами з компетентними органами іноземних країн» від 30.11.2012 № 1247.

Враховуючи, що розвиток міжнародного переміщення людей, капіталу, товарів та послуг, хоча він є вигідним, розширив можливості ухилення від сплати податків і тому вимагає розширення співробітництва між податковими органами зарубіжних країн та його належного правового врегулювання.

Список використаних джерел

1. Савченко, Л.А. Правові проблеми фінансового контролю в Україні: Монографія. - Ірпінь: Академія ДПС України 2001. - 362 с.
2. Проценко Т.О. Правове регулювання адміністрування податків і митних платежів: дис., доктора юрид. наук: 12.00.07 / Проценко Тарас Олександрович; НУДПСУ. - Київ, 2007. - 395с.
3. Конвенція про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах: Закон України № 677-УІ від 17.12.2008 // Офіційний вісник України. - 2009р. - №52/ №100. - 2008. - ст. 3288.
4. Угода про співробітництво держав - учасниць СНД у боротьбі з податковими злочинами: Постанова КМ України від 24 червня 2006 р. № 871 // Офіційний вісник України. - 2006 р. - № 26. - 2006. - ст. 1847.